

சீட்டாலின்
இதய
கீதம்

நிர்மாணர்கள்

கதை	ஜோஸப் தளியத், Jr.
வசன கர்த்தா, வசன டைரக்டர்		நாஞ்சில்நாடு T. N. ராஜப்பா
பாடல்கள்	கம்பதாஸன் & K. P. காமாசுபி
சங்கீத அமைப்பு	...	S. V. வெங்கிடராமன்
படப்பிடிப்பு	R. R. சந்திரன்
உதவி படப்பிடிப்பு	...	R. N. பிள்ளை
		K போரா
ஒலிப்பதிவு	S. விமலன்
உதவி ஒலிப்பதிவு	N. B. S. மணி
		S. E. ஸம்பத் குமார்
		கல்யாணி
எடிட்டிங்	...	S. A முருகேசன்
ஆர்ட்	ஜோஸப் தளியத், Jr.
மோல்டர்	P. ஆறுமுகம்
வர்ண அலங்காரம்	...	M. வரதன்
நடனம்	...	E. ஹீரலால்
		K. K. வின்னா
ஆடை அலங்காரம்	...	M நடேசன்
உதவி	K. A. சேட்டு
		P. K. S. மணி
மேக்-அப்	ஹரிபாபு, ராமசந்திரன்
சிகை அலங்காரம்	தனகோடி
லாபரட்ரி	S ஜெயராமன் &
		P. ராதாகிருஷ்ணன்
ஸ்டில்ஸ்	...	M. S. ஞானம்
விளம்பர டிசைனர்கள்	வேந்தன்
ஸ்டுடியோ		சிட்டாடல பிலிம் கார்பரேஷன், லிட்.
கதையின் இரண்டு கட்டங்கள் நியூடோன் ஸ்டுடியோவில் படமாக்கப்பட்டுள்ளன.		
படப்பிடிப்பு டைரக்டர்	ஜிதென் பானேர்ஜி
ஒலிப்பதிவு டைரக்டர்	...	தின்ஷா K. டெஹ்ராணி
லாபரட்ரி	T. R. எத்திராஜ்
அஸோஸியேட் புரொடியூஸர்	M. நடேசன்
புரொடியூஸர் & டைரக்டர்:		ஜோஸப் தளியத், Jr.

The Copyrights of this book are Reserved by M/s Citadel Film Corporation Ltd. Madras-10.

கதைச் சூடுக்கம்

K.M.T

மன்னன் விஜயசிங், தன் மனைவியையும், மகள் தாராவையும், நண்பன் உதயசிங்கிடம் அடைக்கலம் கொடுத்து உயிர் விடுகிறான். உதயசிங்கிற்கு இரண்டு மைந்தர்கள். மூத்தவன் பிரதாபன். இளையவன் ஜீவன். தாயற்ற இருவரும் ஒருவருக் கொருவர் உயிராய் இருக்கின்றனர்.

தக்கவயது வந்ததும் அண்ணன் போருக்குச் செல்கிறான். தம்பியும் தாராவும் அரண்மனையில் அன்போன் யமாய் பழகி வந்தனர். நாளடைவில் பழக்கம் காதலாய் மாறுகிறது. சில வருஷங்கள் செல்ல வெற்றி மாலை சூடி பிரதாபன் நாடு திரும்புகிறான். ஜீவன் அண்ணனாவை வரவேற்று தழுவி மகிழ்கிறான்.

அண்ணனும் தம்பியும் ஐக்யமாயிருப்பதுவரை தான் அரசுகை முடியாது என்பதை நன்குணர்ந்த மந்திரி, சகோதர வாஞ்சைக்கு உலைவைக்க நினைக்கிறான். அதனால் மன்னரிடமும் தாராவின் தாயிடமும் தூபமிட்டு தாராவை அண்ணனுக்கு தாரமாக்க, தம்பியின் முன்னாலேயே பேசி முடிவுசெய்கிறான். தாராவும் செய்வதறியாமல் மௌனம் சாதிக்க

கிறாள். உள்ளம் உடைந்த ஜீவன் உயிரைப் போக்க
எண்ணுகிறான்.

இந்த சமயம் எதிரி படை எடுக்கவே கல்யாணம்
தடைப் பட்டு சோதரர் இருவரும் போருக்குச்
செல்கின்றனர் — தம்பி பலத்தகாய மடைகிறான்.
அண்ணன் வருந்தி படையுடன் பின் வாங்குகிறான்.

காயம் பட்ட ஜீவனை தாரா தனியே கண்டு பேச
வருகிறாள். அன்று தாரா மௌனம் சாதித்ததால்
அவளுக்கும் அது சம்மதம்தான் என்று தப்பாக
எண்ணி ஜீவன் அவளை தாறுமாறாய் திட்டி வெளியே
ற்றி விடுகிறான்.

குற்றமற்ற தாரா குன்றுப்பக்கமாய் ஒடி உணர்ச்
சியற்று மயங்கி வீழ்கிறாள். தாராவின் தாயார்,
ஜீவனுடைய தோழன் லாலாவின் உதவியால் மகளை
தூக்கிவந்து அரண்மனை சேர்க்கிறாள்.

மறுநாள் லாலா ஜீவனைக் கண்டு தாராவுக்கு
ஆறுதல் சொல்லாவிட்டால் அவள் இறந்து விடுவாள்
என்று வருத்தத்துடன் கூற ஜீவன் தாராவை சந்
தித்து மன்னிப்பு கேட்கச் செல்லுகிறான். இதைக்
கண்ட மந்திரி மன்னரையும் பிரதாபனையும் அழை
த்து வந்து காட்ட, சந்தர்ப்பபேதத்தால் ஜீவன்
குற்றவாளியாகி அண்ணாவின் வாளுக்கு பதில் சொல்
ல நேரிடுகிறது.

அண்ணன் தம்பி சண்டையின் முடிவென்ன?

அபலை தாராவின் கதியென்ன?

என்பதை வெண் திரையில் கண்டு மகிழுங்கள்!

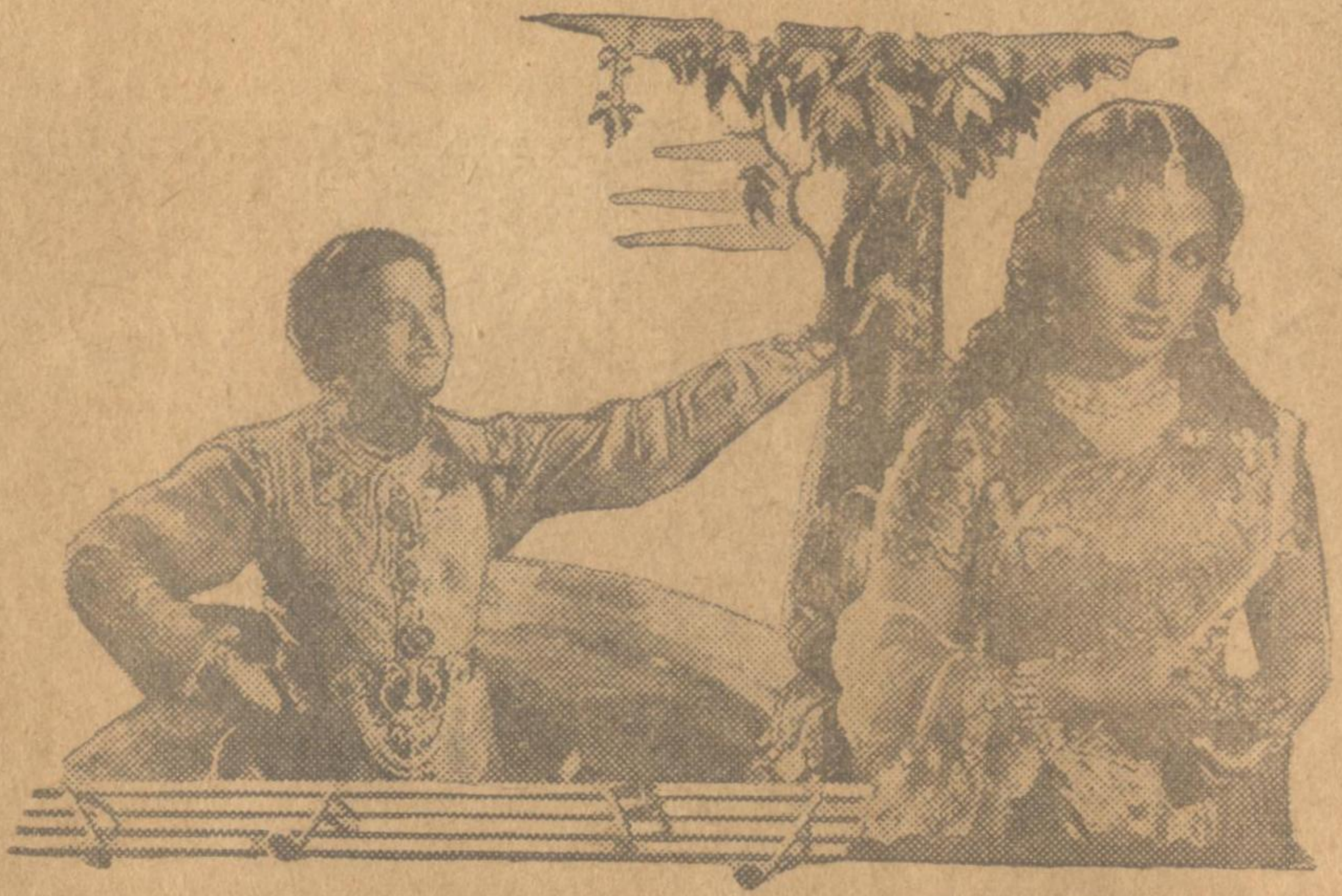
ज्ञानकी
(6)

- ஜீ: வானுலாவும் தாரை நீ என் இதய கீதமே
 தா: மாநில மேல் என் ஜீவனாகும் இதயகீதம் நீயே
 ஜீ: அழகாய் அலை யோதும் கடலின் அமுதமாகும் உன் மொழியே
 தா: ஆசையின் ஜோதி வீசும் அருணோதயம் உன் விழியே.
 ஜீ: ஆனந்தமாக நாமே அன்பாக பாடுவோமே (வானு)
 ஜீ: வீசும் தென்றல் காற்றில் நீந்தும் விந்தை மேகம் போலே
 தா: நீலவாவி மீதே நீந்தும் அன்னம் போலே
 ஜீ: தேனை நாடும் வண்டின்
 தா: கான இன்பம் போலே
 இருவரும்: ஆனந்தமாக நாமே அன்பாக பாடுவோமே
 வாழ்விலே நம் ஜீவபாக்யம் இதய கீதமே.

—::—

ஆசைக்கிளியை அழைத்து வாராய்
 தென்றலே, தென்றலே
 அன்பு கொண்டே வேண்டுகின்றேன்
 தென்றலே, தென்றலே
 மேகம் தன்னில் மின்னல் போலே
 ஜாலம் செய்கிறாளே
 மோக வலைதனை வீசும் கண்கள்
 ஜோதி யான தாரையே,
 அழகின் மனோ ராணி — அவள்
 ஆடு கின்றாளே நிலவினிலே
 அனு ராக நவகீதம் — அவள்
 பாடு கின்றாளே தென்றலிலே
 மழையது காணு மாமயில் போலே
 வாழ்கின்றேனே தென்றலே
 மனது இரங்கி நீயே தூது
 சொல்லுவாய் மலர் தென்றலே.

ஜெனன் ஸ்ரீ கௌரீ அருள் நீ-மாதாவே
ஜீவன் யாவும் மேவும் ஜோதி
தேவீ, தேவீ, குமாரி! பவானி!
திருநாள் கொண்டாடு வோமே
தேசம் வாழ்ந்திடவே — மென்மேலே
பெருமையுடன் நம் வேந்தர் வாழ
பேரானந்த முடனே
மதிகாண் ஆழி போலே உல்லாசமாய்
மாமலர் தூவி எல்லோரும்,
திருநாள் கொண்டாடுவோமே.

தா: ஒவியம் வரைகிறான் — உலகம் மேலே
உதய பாணு.

வாவி மீது வளர்தாமரையே

வண்ணமான கண்கள் மலரவே

மோகன கீதம் பாடும் — பறவைபோல்
நாமே — மகிழ்வோமே.

(ஔ)

தோ: முத்துப் போலே பனித்துளியே

தா: முறுவல் செய்துதே

தோ: ரத்ன மய ஜோதி தனிலே

தா: ரமணீய ஊஞ்சல் ஆடியே

தோ: பூமியெல்லாம் புதுமையின்பம் தானே

தா: கார் முகில் போல் இணை சேர்ந்தே
காற்றிலே இனிதாக.

தா & தோ: காவியம் போல சோலை

கலை வீசிடும் வை போகலீலை

தோ: காதலால் எந்நாளும் இயற்கை

காணும் ஆசை கனவே

தா: மாதர் மென் மொழி என நேசமாக

பேசும் கிளிகள் —

காவியம் போல சோலை —

ஜீ: ஜெயமே இனிமேலே
பயமில்லை உலகினிலே.

ஜீ: வெற்றிமுரசே முழங்கிடவே
விண்மேல் கொடி உயர்ந்திடவே

கோரல்: வீரர்நாங்கள்வணங்கிடவே

ஜீ: போரில் பகைவர் பணிந்திடவே.

(ஜெ)

ஸாஸா: மையைக் கண்ணில் தீட்டி
முத்துப் பல்லைக் காட்டி
மின்னல் இடையை ஆட்டி
மிஞ்சும் ஆசை மூட்டி
தையத் தகதோம், தத்திம்
தகதோம்

தளாங்கு ததிகிணதோம், என்று

சரஸப் பெண்கள் தழுவிடவரினும்

தள்ளுவன்—வெற்றி கொள்ளுவேன் (ஜெ)

ஜீ: அழகிய பெண்களெல்லாம்

ஆடிப் பாடி எதிர் வரவே

விஜயனைப் போன்ற வீரன் எனவே

விதவித காஷிகளே, வீதியெல்லாம்

கொண்டாடிடவே — அமரர்கள் போலவே

கோரல்: பவனி செல்வாம் —

(ஜெய)

தா: ஓடிவா வெண்முகில் போலே

ஆசை கொண்டேன் புறாவே

ஜீ: ஓயிலாள் கண்ணின் வலையில்

வீழ்ந்திடாதே புறாவே

தா: வானவில் வர்ண ஜாலமெல்லாம்

காணலாம் என் கண்வலையில்

ஜீ: மின்னும் தாரை கண்டிடலாமோ

தா: காணலாம் என் புன்னகையிலே

(ஓடி)

ஜீ: பாய்ந்திடும் மலர் சோலைத் தென்றல்

தா: பாவை எந்தன் ஜீவன்

ஜீ: தோணும் ஜோதி நிலாவினிலே

தா: தோன்றும் என் முகம் தானே

ஜீ: காணும் யாவும் நீயே

தா: காதலால் ஒன்று சேருவோமே.

ஆசை யெல்லாம் வீணாதே
 நேச மில்லா நேரிழையாலே
 காதலை நம்பாதே நெஞ்சே
 கானல் நீர் இப்பாரிலே தான்
 கன்னியர் மொழியெல்லாம்
 நிலையிலா அலையென
 காலத்திலே மறைந்தேகு மே
 காதலை நம்பாதே நெஞ்சே
 கானல் நீர் இப்பாரிலே தான்
 விளக்கைப் பழமென
 எண்ணியே வீழ்ந்திடும்
 விட்டிலது போலே ஏமாந்திடாதே
 காதலை நம்பாதே நெஞ்சே
 கானல் நீர் இப்பாரிலே தான்
 காதலை நம்பாதே நெஞ்சே.

ஜீவிதம் இதுதான்
 தாயின் தேச புகழ் தாங்கும்
 கொடியே—
 வீழ்ந்தனை என் போலே
 விண் ஆடும் நீயும் மண்மேலே
 பொங்கும் துன்பக் கடலில்
 எந்தன் இன்பம் மூழ்க விதியோ
 மங்கை காதல் நிலையே
 இருள் வாடும் தாமரை தானே.

K.M.௧

ஓ! மாயா ஜால கலை மானே
 மாலா நேன் உன் மேல் நானே
 மலை நேரமல்லி கை போலே
 மேனா கொண்டனையே — (ஓ)
 நீலக் கடல் போலே கண்கள்
 நீயே — அடைந் தாயே
 மின்னல் போலே தாவி
 மகிழ் வாய் உலாவிசோலை மேனி
 வாராய் அருகில் சீராய்
 மலர் மாருதம் போல வே.

- கோரஸ்: ஜும் ஜும் ஜும் ஜும் ஜும் ஜும் ஜும்
ஜோ ஜோ ஜோ ஜோ ஜோ ஜும் ஜும் ஜும்
- பெ: துள்ளி த்துள்ளி நாமே — மான் போலே
ஓ! வாராய் சேர்ந்தே
ஆடிடலாம் — பாடிடலாம்.
- ஆ: தள்ளி விடாதே மெள்ள நீ ஆடு
தவறிடும் கால்கள் பாரு
- பெ: கிள்ளி சம்மா கேலி செய்தால்
கீழே விழுவாய் பாரு
- ஆ: வேடிக்கையாக கேலிகள் செய்தால்
வீணாக் கோபிக் கலாமா
- பெ: விளையாட் டெல்லாம் வேண்டாம் இப்போ
வேகமாய் ஆடிடலாமே.
- ஆ: மோகன மாமயிலே — உன் மேலே
மோகம் கொண்டேன் நானே
- பெ: ஆ ஹா ஆறிவேனே — ஆண்களின்
ஆசை யெல்லாம் பொய்தானே
- ஆ: சாகஸமும் ஏனோ — சரிதானோ
- பெ: மோகமும் சிலநானே — தெரியாதோ.
- ஆ: சாகும் வரை உனை நான் மற வேன் — மன
சம்மதம் தருவாய் மானே.
- பெ: கனியும் காதல் உருவாம் — குல
மணியாய் தோன்றும் சிசுவாம்
- ஆ: தனிமை தருமோ இனிமை — தவ
மணியால் அன்றோ பெருமை.
- பெ: கால மெல்லாம் மகிழ்வாகிடும்
- ஆ: பெற்ற பாலகன் இன்பம் தானே
- கோரஸ்: தாலல தாலே லோ, தாலல தாலேலோ.

பெ: பாத்தா எனக்கு சிரிப்பு பொங்குதே வயது சென்ற
தாத்தாவைப் போல் தாடி தொங்குதே.
ஆ: பாத்து சிரிக்கிறாயே உனக்கு
பழைய நினைவு வல்லையா
பெ: நினைவு தானுங்க—இப்போ—கனவுதானுங்க
ஆ: நேத்து நடந்தாப் போல இருக்கு
பெ: நெனச்சுப் பாத்தா இனிச்சுக்கிடக்கு.

— K.M.T. —

தோ: ஒஹோ நீ சும்மா சும்மா எய்க்கிறே முளிச்சு—பாக்கிறே
இது மயக்கமே தானா—காதல்—மயக்கமேதானா
லா: ஊஹும் நான் தப்பா கிப்பா எண்ணல்ல ஒண்ணும் பண்ணல்ல
இதுமயக்கமே தானே—நெஜமா மயக்கமே தானே
தோ: எங்களை நீகண்டதும் — அஞ்சறியா — தனியா
பொம்பளைய கண்டதும் — கொஞ்சறியா
லா: நீங்க எல்லாருமா கேலி செய்யலாகுமா இது நியாயமா (ஒஹோ)
லீ: போதுமடி — ஒண்ணும்
புரியாதவரிடம் விளையாட்டெல்லாம் (போதுமடி)
பேதம் ஏதும் இல்லா — நிஜம்
பேசும் முகம் பாரடி
வாது ஏன்வினாக இங்கே
வம்பாக எல்லோரும் சும்மாளம் போட்டது (போதுமடி)
லா: சத்தியமே பேசும் நல்ல சத்தவீரன் நானுங்க
சத்தவீரன் நானுங்க, சத்தவீரன் நானுங்க
உத்தமிகளான நீங்க வித்தியாஸம் எண்ணாமலே
போயிடுங்க—நீங்க—போயிடுங்க
லீ: என் கோபம் வருமுன்னே வேகமாய்
இதை விட்டு போயிடுங்க — நீங்க — போயிடுங்க
லீ: ஆஹா, அவ்வளவு அவசரம் ஏனோ
ஆம்பிள்ளை குணமிதுதானோ
லா: ஊஹும் என்மேலே சந்தேகம் ஏனோ
உன்னாசை நான் மறப்பேனோ
லீ: கொண்ட காதலதும் நிஜம்தானா—நீ
லா: கண்டு கொள்ளாததும் சரிதானா—நீங்க
லீ: அதை அறியச் சொல்லாத நீ ஆம்பிள்ளையா
லா: இதை தெரிஞ்சுகொள்ளாத நீ பொம்பிள்ளையா
காதல் என்றாலே எல்லோர்க்கும் தெரியும்
கண்டு கொள்ளாததும் ஏனோ.

ந டி க ர் க ள்

T. R. மஹாலிங்கம்	...	ஜீவன்
T. R. ராஜகுமாரி	தாரா
P. S. வீரப்பா	பிரதாபன்
K. சாரங்கபாணி	லாலா
M. G. சக்ரபாணி	...	மந்திரி
C. V. நாயகம்	உதயசிங்
T. P. ராஜலக்ஷ்மி	...	தாராவின் தாய்
V. சசீலா	ராகுணி
T. S. ஜயா	லீலா
C. V. V. பந்தலு	ஆனந்த சிங்
K. P. காமாட்சி	...	தத்தன்
திருப்பதி	ஆனந்த சிங்கின் மந்திரி
ஸ்டண்ட் சோமு & பாட்லிங் சுவாமி நாதன்		
டான்ஸ்	லலிதா, பத்மினி